

7. Румянцев А. М. Возникновение и развитие первобытнообщинного способа производства / А.М. Румянцев // Наука. - 2007. - № 8. - С. 252-262.

8. Предприятие в нестабильной экономической среде: риски, стратегии, безопасность / [Клейнер Г.Б., Тамбовцев В.Л., Качалов Р.М.] - М. : Экономика, 1997. – 288 с.

9. Отенко И. П. Стратегическое управление потенциалом предприятия: монография / И. П. Отенко – Х. : ХНЭУ, 2006. – 256 с.

10. Краснокутська Н. С. Потенціал підприємства: навч. посіб. / Краснокутська Н.С. – К. : Центр навчальної літератури, 2008. – 352 с.

11. Олексюк О.І. Управління потенціалом акціонерних товариств (на матеріалах підприємств цементної промисловості України): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. ек. наук: спец. 08.06.01 «Економіка, організація і управління підприємствами» / О.І.Олексюк. – Київ, 2001. – 22 с.

12. Федонін О. М. Потенціал підприємства: формування та оцінка / О. М. Федонін, І. М. Репіна, О. І. Олексюк. – К. : КНЕУ, 2004. – 316 с.

13. Догадайло Я.В. Обґрунтування складу потенціалу підприємства дорожньої галузі / Я.В. Догадайло // Економіка транспортного комплексу: зб. наук. праць. – Х. : ХНАДУ, 2010. - № 16. - С. 182-191.

14. Шинкаренко В.Г. Сучасне розуміння потенціалу підприємства / В.Г. Шинкаренко, О.М. Криворучко, І.С. Пипенко // Економіка транспортного комплексу - 2011. - № 18. - С. 47-58.

15. Пипенко І.С. Обґрунтування складу потенціалу підприємства / І.С. Пипенко // Економіка транспортного комплексу. - 2012. - № 19. - С. 17-25.

УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ: ІНФОРМАЦІЙНИЙ АСПЕКТ

Климкіна А. О., студентка

Науковий керівник: Бутенко Т. А., к.е.н., доцент

Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва

Одним з пріоритетних напрямів державної стратегії України є ефективний розвиток агропродовольчої сфери, яку можна визначити як сполучений сільсько-міський простір, у межах якого за допомогою

людської праці з використанням природних, матеріальних, інформаційних, фінансових ресурсів та сучасних техніки й технологій відбувається пристосування природного комплексу до суспільних потреб [1, с. 98].

Проблема ефективного розвитку агропродовольчої сфери є об'єктом пильної уваги науковців, однак актуальними залишаються питання виявлення можливостей для найбільш повної реалізації ресурсного потенціалу аграрних підприємств на основі удосконалення їх інформаційного забезпечення.

У ринкових умовах інформація є одним з основних чинників, що визначають ефективність управлінської праці. Збільшення обсягів інформації, ускладнення вирішуваних керівниками підприємств і організацій завдань, потреба орієнтуватися в умовах, які швидко змінюються – все це настійно вимагає створення відповідного інформаційного середовища [2, с. 230].

Роль інформації у матеріальному виробництві наразі значно підвищилася через активізацію інноваційної діяльності, в основі якої вона знаходиться як у «чистому» вигляді, так і у формі знань. Перехід до розширення інформаційного виробництва та реалізації інформаційної продукції і послуг змінює місце і перспективи країни в світовій економіці, підвищує її конкурентоспроможність.

Ефективність ринку залежить не лише від наявності інформації, але й від вільного обміну нею. Важливим є не сам процес нагромадження інформації, а обґрунтування необхідних її обсягів, оскільки часто відчувається як її брак, так і надмірність через несистематизованість корисних даних. Проблема інформаційного забезпечення залишається актуальною, тому що аграрні підприємства не можуть продуктивно функціонувати в умовах обмеженого інформаційного поля та недосконалості інформаційних процесів. Ця обставина пов'язана з тим, що інформація є таким самим ресурсом і фактором прийняття рішень, як і всі інші матеріальні ресурси, що формують кінцевий продукт [3, с. 24].

Слід відмітити, що на даний час рівень інформаційного забезпечення управління аграрним виробництвом в Україні не відповідає вимогам світового досвіду. Інформаційний простір України має забезпечувати умови для генерування знань, що набуває особливої актуальності на сучасному етапі розвитку економіки – економіки, що заснована на знаннях.

Сьогодні ефективність використання інформаційних ресурсів, яку можна визначити рівнями інформаційної підтримки діяльності

аграрних підприємств, інформаційного оновлення, доступу працівників до інформації, є доволі низькою. Ефективність управління підприємством значно підвищується за умови ґрунтовно розробленого інформаційного забезпечення, яке базується на поширенні достовірної, перевіреної та практично корисної, з погляду конкретних умов, інформації, і потребує системного підходу.

Важливим компонентом успіху в аграрному бізнесі є використання інформаційних систем аграрного менеджменту, які є невід'ємним елементом будь-якої системи управління незалежно від її рівня. Впровадження інформаційних систем дасть можливість збільшити продуктивність повсякденних робіт чи усунути їх повторне проведення та підвищити ефективність управління діяльністю підприємства за рахунок прийняття обґрунтованих управлінських рішень.

Інформаційна система аграрного менеджменту має відповідати таким вимогам: бути функціонально повною і включати автоматизацію всіх підсистем, функцій і комплексів задач; мати гнучку структуру, допускати внесення необхідних змін у розроблену модель та забезпечувати нарощування функціональних можливостей в міру необхідності; бути модульною і забезпечувати вирішення проблеми розподілу задач між учасниками процесу управління; бути економічною і забезпечувати захист інформації [2, с. 235].

Література.

1. Павлов І.О. Агропродовольча сфера України як об'єкт національної безпеки / І.О. Павлов. – Економіка АПК, 2014. – № 2. – С. 97-103.
2. Бутенко Т.А. Інформаційне забезпечення ефективної діяльності агропідприємств / Т.А. Бутенко // Вісник ХНАУ. Серія “Економічні науки”. – Х.: ХНАУ, 2015. – № 3. – С. 230-237.
3. Бутенко Т.А. Основи аграрного консалтингу: конспект лекцій / Т.А. Бутенко. – ХНАУ ім. В.В. Докучаєва. – Х., 2012. – 104 с.

СИСТЕМА СОЦІАЛЬНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА

*Коленда Н. В., к.е.н., доцент
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки*

Реалізація комплексного підходу щодо формування та розвитку персоналу підприємства насамперед передбачає формування системи